

[Pia Dahl]

kommet galt af sted, på alle måder skal hjælpes til at føre så god en tilværelse som muligt, hvad enten man er kommet til skade ved et biluheld eller som følge af fejlagtig lægelig eller medicinsk behandling.

Vi mener ikke, at et nyt bureaukratisk monstrum, hvad vi forudser at denne ordning vil udmønte sig i, er ønskeligt, og vi finder ikke denne lov nødvendig – tværtimod.

Vi mener, at der er overordentlig stor risiko for, at loven vil virke helt modsat intentionerne. Der ligger for os at se en kolossal risiko for ansvarsforflygtigelse, det kan være fra lægens side eller fra sygehusets side, idet man måske ikke vil gøre sig slet så stor umage, fordi man er dækket ind.

Ydermere mener vi, at denne ordning vil komme til at koste uhyrligt mange penge, og vi er bange for, at grænserne vil være udflydende for, hvornår man ved et skøn kan sige, at der er sandsynlighed for, at en skade er sket på grund af denne eller hin fejlbehandling.

Jeg har et spørgsmål til ministeren, som jeg har spekuleret en del over: Hvordan ville denne lov virke, hvis den var trådt i kraft i sidste uge, hvor vi havde de tre dødsfald i Kokkedal som følge af Contalgin-indtagelse, altså disse mennesker, som havde begået indbrud? Er det lægens ansvar? Hvordan ville de erstatningsregler i det her tilfælde fungere?

Jørgen Tved (FK):

Der skal ikke herske tvivl om, at også Fælles Kurs er interesseret i, at patienter, som har fået skader ved en fejlbehandling på den ene eller den anden facon, naturligvis skal have hjælp og erstatning. Derfor stiller vi os positivt over for lovforslaget, som det foreligger, skønt det efter vores opfattelse har temmelig mange mangler.

En af de ting, vi først og fremmest vil pege på, er det, også andre ordførere har været inde på, nemlig at medicinalindustrien åbenbart ligesom skal køre på friløb. Vi har igennem årene set mange uhyggelige eksempler på, at medicinalindustrien har optrådt ret så ansvarsløs. Vi har set midler, der har gjort, at der er blevet født en hel del børn med forskellige handicap, og vi har oplevet p-piller, der gav blodpropper, vi har oplevet et kontraststof, man sprøjtede ind i folk i forbindelse med røntgenbehandlinger osv. Det er mange forskellige former for medicinalprodukter, som åbenbart har givet folk

skader, og som har bevirket, at nogle ligesom går med en tikkende bombe i sig.

Vi er meget bekymret over, at EF-reglerne åbenbart også på dette område sætter nogle begrænsninger for, hvordan vi kan indrette vores lovgivning.

Der har også været peget på de psykiske skader. Vi mener også, det er underligt, at man ikke har dem med i loven.

Men det, der måske bekymrer os allermost, er de bemyndigelser, ministeren skal have. Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi ikke har megen tillid til den sundhedsminister og den regering, der sidder. I de udtalelser, der er faldet her i dag under de spørgsmål, vi har stillet ministeren, mener vi, vi har fået bekræftet, at det kan medføre meget stor risiko for forskellige sygdomme for forskellige aldersgrupper, hvis ministeren får bemyndigelse til at afgøre noget som helst i forbindelse med behandling af syge mennesker. Derfor vil vi vende os imod, at der gives ministeren nogen som helst af de bemyndigelser, der foreslås i lovforslaget.

Der er en helt anden ting, man slet ikke har været inde på, og det er spørgsmålet om forsikringsselskaberne. Der skal ikke herske tvivl om, at vi absolut ikke er tilhængere af, at private forsikringsselskaber skal tilføres nogen som helst form for kapital. Vi synes, de har rigeligt af det, beriger sig rigeligt på andre menneskers fortrædeligheder. Derfor kunne vi pege på, at der blev oprettet en eller anden form for statslig eller fælleskommunal forsikringsvirksomhed, således at profitten, havde jeg nær sagt, blev inden døre.

Vi er bekymret over flere ting i lovforslaget, men med en minister, der vil bo standsmæssigt og vil sætte begrænsninger for patientbehandlingen, vil vi som sagt være meget varsomme, og under udvalgsarbejdet vil vi komme med flere indvendinger end dem, vi har fremført ved denne lejlighed.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Bortset fra Fremskridtspartiet, som fandt, at dette lovforslag var unødvendigt, har samtlige ordførere, selv hr. Jørgen Tved – jeg forstod, at hans kritik kun gik på mig personligt – udtrykt tilfredshed med dette lovforslag, og det kan naturligvis glæde mig.

Forslaget har jo været fremsat tidligere, og det blev ved den lejlighed også fra alle ordføre-